

Van Stefan Wolters en Yvon van Oel
verscheen bij Lemniscaat:

Het Bontebeestenhotel

Voor alle zoetwatermatrozen, landrotten, waterratten, zeeschuimers,
ketelbinkies, dekzwabbers, bootsmaatjes en koudwatervrezers...

Tekst © Stefan Wolters, 2025
Omslag en illustraties © Yvon van Oel, 2025
Boekverzorging: Marc Suvaal
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v., Vijverlaan 48,
3062 HL Rotterdam, 2025
ISBN 978 90 477 17553
NUR 281

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze
uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

*All rights are reserved, including those for text and data
mining, AI training and similar technologies.*

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort
Lithografie: Pixel-It, Zutphen

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij
gebleekt en verouderingsbestendig papier.

Meer over de schrijver: www.stefanwolters.com
Meer over de illustrator: www.yvonvanoel.nl

Kijk voor meer informatie, activiteiten
voor thuis en in de klas en meer op
www.lemniscaat.nl

Stefan Wolters
& Yvon van Oel

De Bonte beestenboot

LEMNISCAAT 8 ROTTERDAM

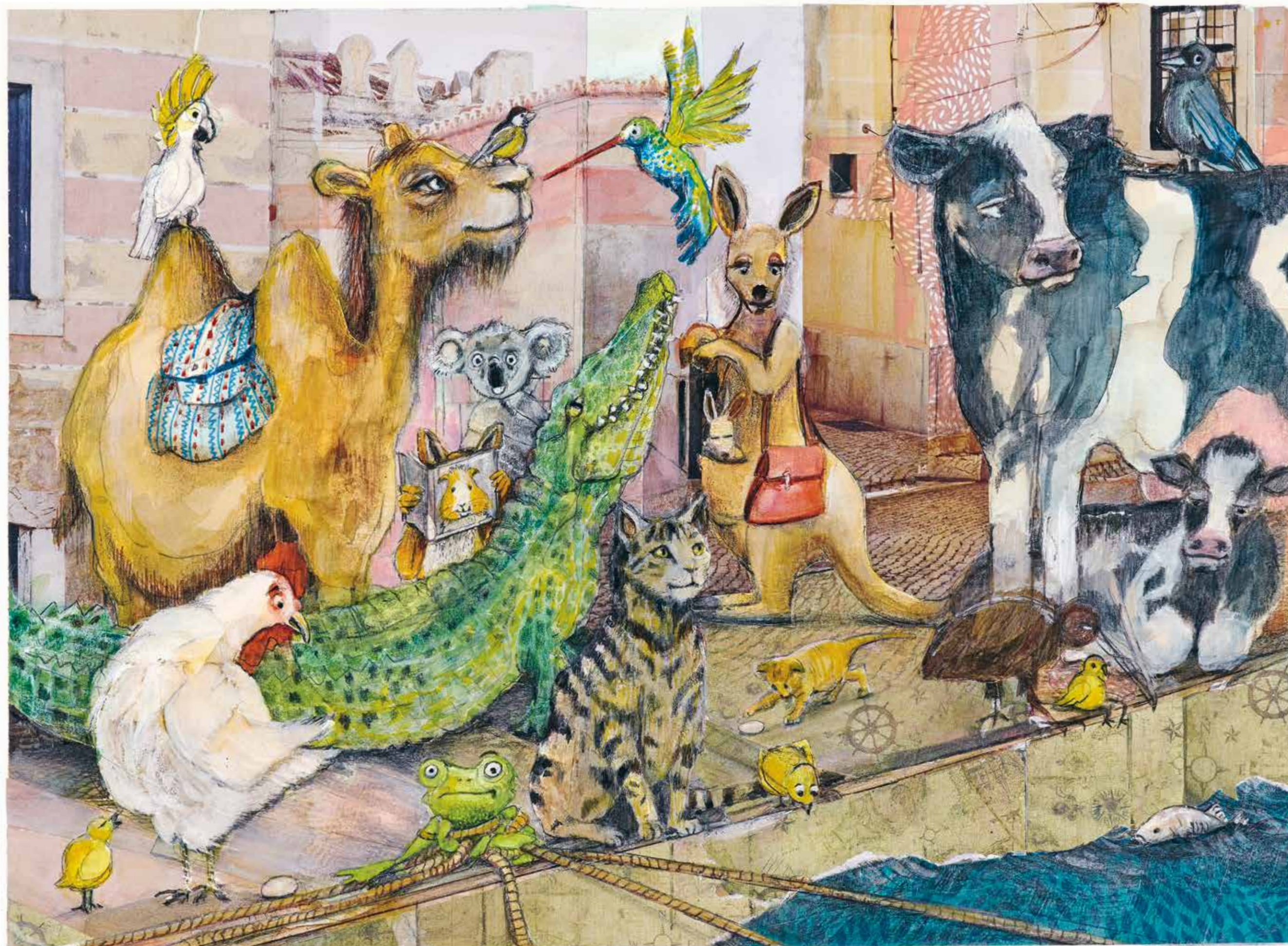

WELKOM AAN BOORD van de Bontebeestenboot. Een schip waarop allemaal dieren het ruime sop kiezen. Aan boord is een bonte verzameling beesten. Alle opvarenden genieten van de reis over de woelige baren. Voor sommige dieren is het hard werken. Andere zijn passagier en varen gewoon lekker mee. Je moet wel een goed stel zeepoten hebben en niet bang zijn voor water.

Aan boord van de Bontebeestenboot is een dier dat er niet thuishoort. Hij doet geen karweitjes en heeft geen vaarbewijs. Op een schip heet dat een 'verstekeling'. Hij verstopt zich de hele tijd en gedraagt zich niet zo netjes. Kun jij hem vinden?

Ga je mee op deze bijzondere zeereis? Leer alle dieren aan boord kennen en kijk wat ze allemaal uitspoken.

**De Bontebeestenboot gaat vertrekken!
Behouden vaart! Schip ahoy!**

De Kadekikker

KIJK HEM ZITTEN, de Kadekikker. Waar anders dan op de kade, want daar hoort hij thuis. Hij heeft een belangrijke taak. De Kadekikker is speciaal getraind om de trossen van het schip vast te houden. Dat zijn de touwen waarmee een schip wordt vastgelegd aan de kant. Hij houdt de trossen stevig vast, zodat het schip netjes aan de kant blijft liggen en niet afdrijft. Maar als de Trosalbatros 'Trossen los!' heeft geroepen, is het zaak dat hij op tijd loslaat. Als hij dat te laat doet, dan wordt hij door het schip meegetrokken het water in. Dat is een keer eerder gebeurd. De Kadekikker was een beetje ingedut na een nacht slecht te hebben geslapen en lette niet goed op. Ze kwamen er pas in het Suezkanaal achter dat de Kadekikker geen kadekikker meer was, maar achter het schip hing. Hij heeft zijn lesje sindsdien wel geleerd, want wat was dat een enorm eind terugzwemmen!

Kadekikkers zie je overal op kades in havens over de hele wereld. Je hebt er vast weleens een zien zitten. Anders moet je maar een keer gaan kijken.

Naast de Kadekikker zit zijn beste vriend, de Kadekater. Die vindt het leuk om naar alle schepen te kijken die de haven binnenvaren en weer uitvaren. De Kadekater zwaait naar alle dieren aan boord. Meevaren doet hij niet, want hij heeft geen zeepoten. Hij heeft het een keer geprobeerd, maar was al zeeziek voordat het schip de haven uit was. Dat was eens maar nooit meer. Als de Bontebeestenboot uit het zicht is verdwenen, doet hij zijn ogen dicht en mijmert hij mee over de eindeloze zee. Dan is hij de Katerkapitein en beleeft hij de wildste zeeavonturen.

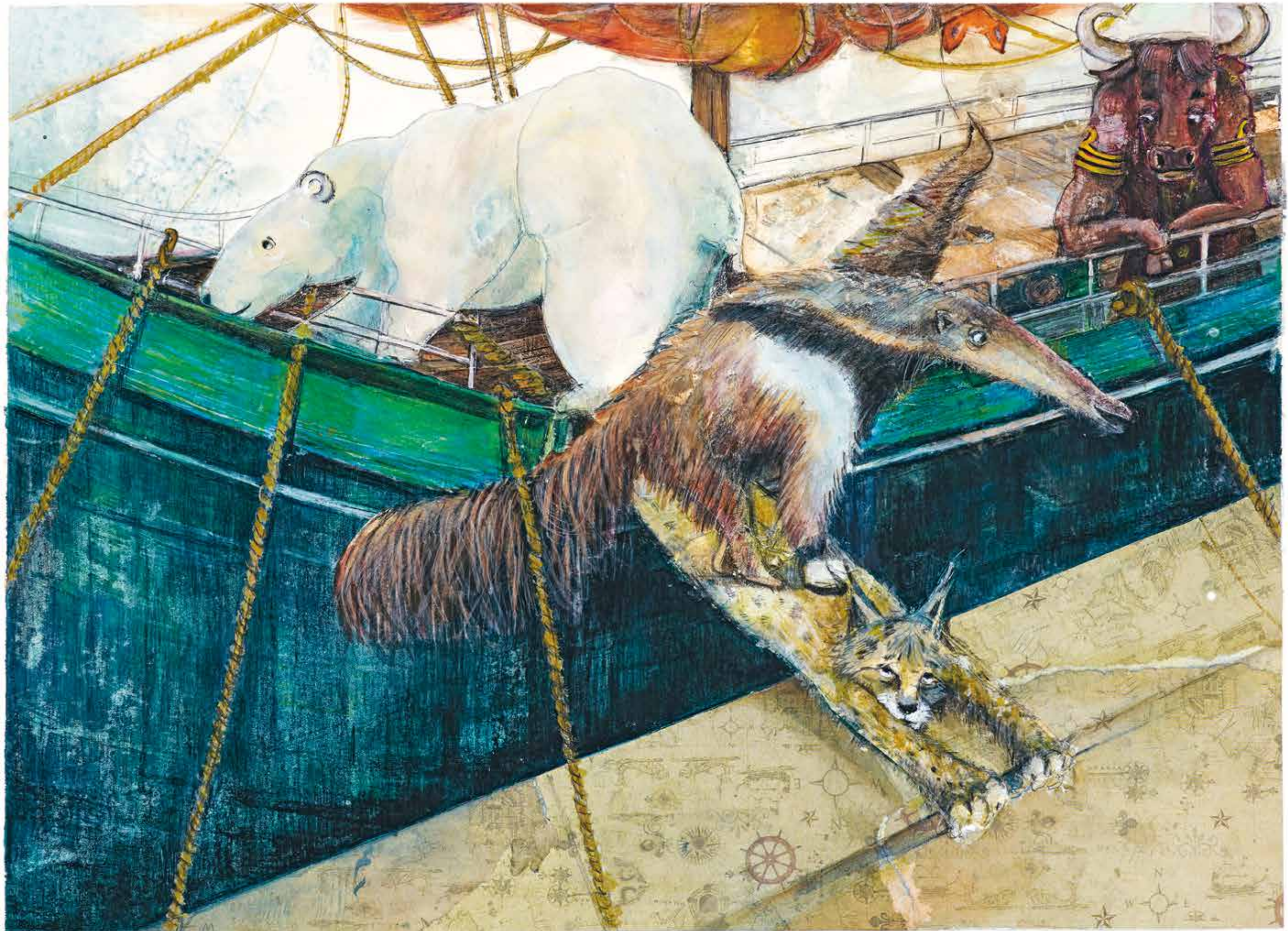
De Loopplanklynx

KOM ALLEMAAL AAN BOORD! De Loopplanklynx ligt al uit. De Loopplanklynx ligt altijd links. Dat is logisch, hij is niet voor niks een lynx. Hij is wat ze noemen, een linkse rakker. Bovendien is hij linkshandig, dus dat is wel zo handig. Aan boord van een schip heet dat eigenlijk 'bakboordhandig'. De Beestenboot legt dus altijd links aan. Dan weet iedereen aan welke kant hij moet uitstappen om van boord te gaan en valt er niemand tussen de wal en het schip.

Behalve die ene keer dat de Loopplanklynx rechts was gaan liggen. Er stond een warm zonnetje en hij ging er eens even lekker voor liggen. Dat had hij beter niet kunnen doen. Toen de dieren van boord dachten te gaan, vielen de passagiers en de halve bemanning in zee. Dat was een onverwachte, verfrissende duik. Gelukkig had de Reddingsboeiringslang iedereen snel uit het water gehesen. Behalve de Patrijspoortpaling, die zwom eigenwijs nog een paar rondjes.

De Loopplanklynx is een echte dwarsligger. En dat is maar goed ook, anders kwam er niemand aan of van boord. Hij zet zijn klauwen stevig in de kade. Rustig gaan alle dieren over zijn rug aan boord. Zelfs de zwaarste passagiers zijn geen probleem voor de Loopplanklynx. Naaldhakken wel graag even uitdoen, die prikken heel vervelend.

Terwijl ze allemaal over zijn rug wandelen, let hij op dat er niemand stiekem aan boord gaat. Alleen als je een kaartje hebt, mag je meevaren. Het lijkt erop dat er toch een dier ongezien aan boord is geglipt. Hij heeft zich vast ergens stiekem verstoppt.

De Trosalbatros

‘TROSSEN LOS!’ gilt de Trosalbatros trots. Dat is wat hij goed kan. Heel hard gillen. Hij gooit de trossen los en het schip vaart uit. Zijn taak zit er dan voorlopig op, totdat de boot weer aanlegt in de volgende haven. Dan maakt hij de trossen weer vast aan een kadekikker. Maar dat vindt hij veel minder leuk. Daarbij hoeft hij niet te gillen. ‘Trossen vast’ is iets wat je zelden of nooit hoort op een schip. Hij heeft het wel een keer geprobeerd, maar toen keek de dierenbemanning hem heel vreemd aan.

Een albatros moet je eigenlijk zien als een heel grote meeuw, een meeuw-XL, zeg maar. Laat dat de Trosalbatros maar niet horen, want hij voelt zich veel chiquer dan een gewone meeuw.

Zijn specialiteit zijn knopen. Hij legt ze aan de lopende band. De platte knoop, de mastworp, de paalsteek, hij draait er zijn vleugel niet voor om. Voor hij op de Bontebestenboot kwam, werkte hij in een touwslagerij. Dat heeft niks te maken met biefstuk of karbonaadjes... In een touwslagerij worden touwen gevlochten en netten geknoopt.

Als het schip vaart, heeft de Trosalbatros niet zoveel meer te doen. Hij rolt de trossen netjes op en daarna mag hij lekker genieten van de reis. En genieten doet hij. Helemaal heerlijk ontspannen wiegt hij heen en weer in zijn hangmat. Oortjes in, lekker muziekje aan, relaxen maar!

De Stuurhutstier

DE **STUURHUTSTIER** is de eerste stuurman. Een tweede is er eigenlijk helemaal niet. De Stuurhutstier bestuurt niet het schip, want hij staat niet aan het roer. Dat is de taak van de Roerdomp. Maar na de Kapiteinkoekoek is hij wel het belangrijkste dier aan boord. Hij bepaalt de koers. Dat is een belangrijke taak. Hij zorgt dat de juiste route wordt gevaren en het schip aankomt waar het moet zijn, want voor je het weet neem je een verkeerde afslag op een of andere waterweg. Ook let hij op schepen die van rechts, oftewel stuurboord komen, want net als op land heeft rechts voorrang.

Hij houdt alles goed in de gaten aan boord. Is het dek wel schoon? Zit alle lading goed vast in het ruim? Zijn de zeilen netjes gestreken door de Zeilzebra? Licht de Loopplanklynx wel aan de goede kant? En o wee als er iets niet in orde is, dan briest hij zoals alleen een echte stier dat kan. De meeste dieren zijn een beetje bang van hem.

Ooit was hij de held van de Spaanse stierenarena. Geen stierenvechter kreeg hem te pakken. Olé! Toen het stierenvechten gelukkig zijn langste tijd had gehad, was het tijd om te vertrekken. De wijde wereld in. En de wereld is wijd hoor, dat kan ik je vertellen. Hoe kun je dat beter doen dan op een schip, dat over de wereldzeeën vaart? De Stuurhutstier bleek een natuurtalent in navigeren te zijn. Hij had een aangeboren gevoel voor richting. En dat is heel belangrijk op zee, want je ziet er weinig verkeersborden. Zo werd hij de eerste stuurman van de Bontebeestenboot.